

Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku

SYLABUS

(dla przedmiotu zajęć zbiorowych)

Autorzy opracowania: as. mgr Beata Kotłowska;

Nazwa przedmiotu	Harmonia praktyczna
Kierunek studiów	Dyrygentura
Specjalność	Dyrygentura symfoniczno-operowa
Poziom studiów	licencjackie
Tryb	stacjonarne
Jednostka prowadząca	Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
Osoby realizujące	as. mgr Beata Kotłowska;

efekty kształcenia - wiedza

- rozpoznaje i nazywa stosowane w praktyce środki harmoniki funkcyjnej (K_W13)
- definiuje wzajemne relacje zachodzące pomiędzy teoretycznymi aspektami harmonicznymi a praktyką ich zastosowania (K_W13)
- posiada wiedzę z zakresu harmoniki tonalnej oraz jej praktycznego zastosowania w analizie wykonywanych ćwiczeń/utworów (K_W14)
- zna konstrukcje harmoniczne (kadencja, progresja) oraz różne typy akompaniamentu, dające podstawy improwizacji (K_W15)

efekty kształcenia - umiejętności

- opanował warsztat techniczny potrzebny do prezentacji zjawisk harmonicznymi (K_U07)
- posiada umiejętność właściwego odczytania basu cyfrowanego oraz pełnego przekazania materiału muzycznego utworu (K_U09)
- dokonuje analizy harmonicznej utworów (K_U16)
- tworzy konstrukcje harmoniczne (kadencja, progresja) (K_U16)
- stosuje różne typy akompaniamentu, dające podstawy improwizacji (K_U16)

efekty kształcenia - kompetencje społeczne

- pracuje nad ciągłym rozwijaniem wewnętrznego słuchu harmonicznego (K_K01)
- zachowuje krytycyzm w stosunku do własnej pracy w oparciu o poznane wymogi (K_K01, K_K04)
- wykazuje kreatywność w wykorzystywaniu poznanych zasad i prawideł harmonicznych (K_K03)
- samodzielnie organizuje pracę własną (K_K04)

założenia, cele oraz charakterystyka przedmiotu

Głównym celem zajęć jest:

1. Umożliwienie studentowi zastosowania w praktyce środków harmoniki funkcyjnej.
 2. Zdobywanie i opanowanie techniki umiejętności doboru i użycia tychże środków.
 3. Rozwijanie wewnętrznego słuchu harmonicznego i wyobraźni muzycznej poprzez granie na fortepianie ćwiczeń zawierających omawiane kolejno problemy harmoniczne i zjawiska brzmieniowe oraz poprzez słuchanie realizowanych przykładów.
 4. Kształcenie umiejętności rozumienia i analizowania języka harmonicznego oraz rozpoznawania struktur brzmieniowych użytych w danym utworze muzycznym (analiza wybranych przykładów z literatury muzycznej w różnych fakturach).
 5. Kształcenie umiejętności praktycznego zastosowania zdobytej wiedzy harmonicznej z zastosowaniem różnych typów akompaniamentu.
- Nauczanie przedmiotu trwa dwa semestry I roku studiów. Zajęcia prowadzone są w grupach dwuosobowych i odbywają się w wymiarze jednej godziny tygodniowo. Cotygodniowe ćwiczenia domowe studentów (realizowane na fortepianie) są omawiane i analizowane na zajęciach wraz z koniecznymi wyjaśnieniami i korektą.

sposób realizacji

zajęcia stacjonarne

wymagania wstępne i dodatkowe

- znajomość podstaw harmonii tonalnej w zakresie teoretycznym i praktycznym

zalecane fakultatywne komponenty przedmiotu

- harmonia (wykład)

bibliografia podstawowa

1. Materiały do analiz harmonicznych (wybór).
2. Poszowski Antoni, *Harmonia systemu tonalnego dur-moll*, Gdańsk 2001.
3. Sikorski Kazimierz, *Harmonia. Zbiór zadań i przykładów*, Kraków 1984.
4. Wesołowski Franciszek, *Materiały do ćwiczeń harmonicznych*, Kraków 2004.

bibliografia uzupełniająca

1. Frączkiewicz Aleksander, Fieldorf Maria, *Zasady modulacji – podręcznik pomocniczy do nauki harmonii*, Kraków 1996.

2. Pokrzywińska Maria, *Progresje. Zbiór ćwiczeń harmonicznych*, Warszawa 2004.
3. Sikorski Kazimierz, *Harmonia*, cz. 1-2, Kraków 2001, 2003.
4. Targosz Jacek, *Podstawy harmonii funkcyjnej*, Kraków 1993.
5. Wesołowski Franciszek, *Nauka harmonii*, Łódź 2008.
6. Wesołowski Franciszek, *Rozwój systemu tonalnego dur-moll*, Warszawa 2006.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
1	zaliczenie	ćwiczenia	7.5	1.0

pedagog

as. mgr Beata Kotłowska;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

Realizowane treści w formie ćwiczeń obejmują następującą problematykę harmoniki systemu tonalnego dur-moll:

- zasady realizacji basu cyfrowanego i harmonizacji sopranu,
- budowa, łączenie i użycie w konstrukcji harmonicznej trójdźwięków: trójdźwięki triady harmonicznej, trójdźwięki poboczne – ich budowa, funkcje i odmiany, łączenie trójdźwięków, trójdźwięki triady harmonicznej z pojedynczym i podwójnym opóźnieniem, kadencje (typy, rodzaje, cechy, odmiany), progresje i ich rodzaje,
- budowa, rozwiązania i użycie w konstrukcji harmonicznej wielodźwięków: czterodźwięki septymowe, czterodźwięki septymowe bez prymy, trójdźwięki z dodaną sekstą, pięciodźwięki nonowe, dominanta nonowa bez prymy.

metody dydaktyczne

- metoda eksponująca (przy instrumencie) połączona z analizą danego zjawiska harmonicznego oraz treści harmonicznego dzieła muzycznego
- metoda praktyczna - ćwiczenia (na fortepianie i pisemne) realizujące kolejne problemy

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

Warunkiem zaliczenia jest czynne uczestnictwo w zajęciach oraz zaliczenie wszystkich ćwiczeń, przygotowanych do realizacji w danym semestrze (zaliczenie z oceną).

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
2	zaliczenie	ćwiczenia	7.5	1.0

pedagog

as. mgr Beata Kotłowska;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

Realizowane treści w formie ćwiczeń obejmują następującą problematykę harmoniki systemu tonalnego dur-moll:

- zboczenie modulacyjne: rodzaje akordów wtrąconych i ich rozwiązania, tonalność rozszerzona, użycie akordów wtrąconych w konstrukcji harmonicznej,
- akordy z dźwiękami obcymi: dźwięki obce pierwszego rodzaju (akord chopinowski w odmianach) oraz dźwięki obce drugiego rodzaju - użycie dźwięków obcych w konstrukcji harmonicznej,
- figuracja melodyczna w jednym i kilku głosach, harmonizowanie melodii sfigurowanej, figurowanie głosów w konstrukcji harmonicznej,
- figuracja akordowa,
- akordy alterowane: alteracja niemodulująca, alteracja pozorna i rzeczywista, akord alterowany – rozwiązania i użycie, dźwięki obce w akordach alterowanych (akord tristanowski),
- modulacje: diatoniczna – prosta i złożona, chromatyczna – w ramach jednego akordu (I typu) i pomiędzy dwoma akordami (II typu), diatoniczno - chromatyczna, enharmoniczna I i II typu oraz modulacja Jarmusiewiczza, przesunięcie modulacyjne.

metody dydaktyczne

- metoda eksponująca (przy instrumencie) połączona z analizą danego zjawiska harmonicznego oraz treści harmonicznego dzieła muzycznego
- metoda praktyczna - ćwiczenia (na fortepianie i pisemne) realizujące kolejne problemy

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

Warunkiem zaliczenia jest czynne uczestnictwo w zajęciach oraz zaliczenie wszystkich ćwiczeń, przygotowanych do realizacji w danym semestrze (zaliczenie z oceną).

Podpisy autorów: